

רע"פ 2478/21 - קאידזיאדנה נגד מדינת ישראל - רשות המיסים

בבית המשפט העליון

רע"פ 2478/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

קאידזיאדנה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל - רשות המיסים

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 18067-10-20 מיום
24.02.2021 שניתן על ידי השופטים: י' עדן, ע' כהן ו-
י' דנינו

בשם המבקש:

עו"ד תמיר סולומון

החלטה

- לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ע' כהן ו-י' דנינו) בעפ"ג 18067-10-20 מיום 24.2.2021, בגדרו נדחה בעיקרו ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט הבכיר ג' אמוראי) בת"פ 14143-10-16 מיום 16.9.2020.
 - על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המבקש היה "מנהלה בפועל" של חברת זיאדנה גז"ש ועבודות חקלאיות בע"מ (להלן: החברה) בתקופה שבין ינואר 2011 לספטמבר 2014.
- במהלך תקופה זו, המבקש והחברה הגישו 14 דוחות תקופתיים לצורך ביצוע "הישבון" על מס הבלו על הדלק לפי חוק הבלו על הדלק, התשי"ח-1958 (להלן: חוק הבלו), בסך של 589,137 ש"ח, מבלי שהיו לגביו המסמכים הדרושים לפי חוק זה.

עוד נטען, כי המבקש והחברה לא הגישו דוחות תקופתיים בדרך ובמועד שנקבעו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק המע"מ) ובתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976, עבור חודשים אוגוסט-ספטמבר 2014; וכי בתקופות אלו הוציאו החברה והמבקש חשבוניות מס שבהן צוין כי בוצעו עסקאות בהיקף של 71,992 ש"ח נטו, והמע"מ בגין עומד על 12,958 ש"ח.

בשל מעשים אלו, יוחסו למבקש 14 עבירות של מסירת ההצהרה "בלתי נכונה" לפי סעיף 26(א) לחוק הבלו; 2 עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ; ועבירה של מסירת ידיעה לא נכונה ללא הסבר סביר לפי סעיף 117(א)(3) לחוק זה.

3. המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו. לבקשתו, צורף לצורך גזר הדין תיק נוסף במסגרתו הורשע בעבירה של מסירת ידיעה לא נכונה ללא הסבר סביר לפי סעיף 117(א)(3) לחוק המע"מ, בגין דרישה של ניכוי מס תשומות בסך של 237,512 ש"ח שלא כדין.

4. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש ועל מדיניות הענישה הנוהגת כלפי עבירות דומות, וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, שקל בית משפט השלום את נסיבותיו האישיות של המבקש, ובפרט, את השלכות העונש על בני משפחתו, את מצבו הכלכלי הקשה ואת היעדרו של עבר פלילי לחובתו. עם זאת, הודגש כי בניגוד למוסכם בהסדר הטיעון, המבקש לא הסיר את מחדלו במלואו – ועל כן הצדדים טענו בפניו "באופן חופשי" לעניין העונש.

בנסיבות אלו, גזר בית משפט השלום על המבקש עונשים של 10 חודשי מאסר בפועל; 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירה מהעבירות שבהן הורשע למשך 3 שנים; קנס על סך 50,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו; והתחייבות על סך 10,000 ש"ח להימנע מלבצע את העבירות שבהן הורשע למשך 3 שנים.

5. ערעור המבקש על גזר דינו נדחה בעיקרו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

בית המשפט המחוזי הדגיש את חומרת העבירות שבהן הורשע המבקש, בשווי של קרוב ל-600,000 ש"ח, בקובעו כי:

"מדובר בגזלה של כספים בסכום משמעותי ביותר, בעבירות אושר עומד מאחוריהן יסוד של מרמה וגזלה מהקופה הציבורית. עבירות חמורות אלה צריכות למענה עונשי חמור ומרתיע".

בהתאם לכך, נקבע כי עונשו של המבקש אינו חמור במידה הצדיקה את התערבות ערכאת הערעור בו.

עם זאת, בית המשפט המחוזי הפחית משווי הקנס שהוטל על המבקש לאור הסכמת הצדדים, והעמידו על סכום של 30,000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו; והותיר את יתר רכיבי העונש על כנם.

6. על פסק דין זה הגיש המבקש את בקשתו למתן רשות ערעור – היא הבקשה שלפניי.

לטענת המבקש, מתחם העונש שנקבע לגביו, חורג מזה שעתרה לו המשיבה; העונש שנגזר עליו אינו מתיישב עם עקרון האחידות בענישה, מאחר שהוא מחמיר ביחס לעונש שנגזר על רואה החשבון של החברה; ולא היה מקום ליתן משקל משמעותי לכך שלא הסיר את מחדלו במלואו.

על כן, לטענת המבקש, העונש שנגזר עליו חמור באופן המצדיק מתן רשות ערעור.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה במקרים המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דינו של המבקש או לאי-צדק. זאת ועוד, ככלל לא תינתן רשות ערעור על גזר הדין אלא כאשר הוא חורג באופן קיצוני ומובהק ממדיניות הענישה הנוהגת כלפי מקרים דומים (ראו למשל רע"פ 555/19 ברששת נ' מדינת ישראל (4.2.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלו.

8. כפי שהודגש לא אחת, עבירות המס מחייבות מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, שיהא בה כדי לסייע בהרתעת עבריינים פוטנציאלים המבקשים לשים ידם על כספי הקופה הציבורית. זאת, הן לאור הפגיעה הקשה בקופה הציבורית הנלווית לעבירות אלו; הן לאור הקושי הרב שבחשיפתן (ראו למשל רע"פ 679/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.2.2021)).

במקרה דנן, המבקש הורשע בביצוע שורה של עבירות מס על פני תקופה ממושכת, במסגרתן נגזלו מהקופה הציבורית מאות אלפי שקלים, ונמנע מלהסיר את מחדלו באופן שעשוי היה לרפא במידת מה את הנזק שגרם לציבור במעשיו, תוך שהפיק מכך רווח ישיר או עקיף.

בנסיבות חמורות אלו, איני סבור כי העונש שנגזר עליו חמור במידה המצדיקה מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי".

נוסף על כך, לא מצאתי ממש בטענת המבקש שלפיה יש בעונש שנגזר עליו כדי לפגוע בעקרון האחידות בענישה, וזאת בפרט בשים לב לחלקו של המבקש בביצוע המעשים.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז באייר התשפ"א (9.5.2021).

ש ו פ ט